

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 9 października 2019 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Bundesfinanzhof - Niemcy) – C GmbH & Co. KG (C-573/18), C-eG (C-574/18)/Finanzamt Z

(Sprawa połączone C-573/18 i C-574/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Szósta dyrektywa 77/388/EWG – Artykuł 11 część A ust. 1 lit. a) – Podstawa opodatkowania – Subwencja związana bezpośrednio z ceną – Rozporządzenie (WE) nr 2200/96 – Artykuł 11 ust. 1 i art. 15 – Organizacja producentów rolnych, która utworzyła fundusz operacyjny – Dostawy dokonane przez organizację producentów na rzecz jej członków za opłatą niepokrywającą całości ceny zakupu – Dodatkowe finansowanie z funduszu operacyjnego)

(2019/C 423/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniach głównych

Strony skarżące: C GmbH & Co. KG (C-573/18), C-eG (C-574/18)

Strona przeciwna: Finanzamt Z

Sentencja

Artykuł 11 część A ust. 1 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak te rozpatrywane w postępowaniach głównych, w których „organizacja producentów” w rozumieniu art. 11 rozporządzenia (WE) Rady nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw dokonuje zakupu towarów od poddostawców, dostarcza te towary zrzeszonym w niej członkom i otrzymuje od nich płatność niepokrywającą ceny zakupu, kwota, jaką fundusz operacyjny, taki jak przewidziany w art. 15 tego rozporządzenia, wypłaca tej organizacji producentów za dostawę tych towarów na rzecz producentów, wlicza się do świadczenia wzajemnego oraz powinna zostać uznana za wypłacaną przez osobę trzecią subwencję bezpośrednio związaną z ceną tej transakcji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 427 z 26.11.2018.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 17 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Liège - Belgia) – Ministère public, Ministre des Finances du Royaume de Belgique/QC, Comida paralela 12

(Sprawa C-579/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Podatek akcyzowy – Dyrektywa 2008/118/WE – Artykuły 8 i 38 – Dłużnik z tytułu podatku akcyzowego w następstwie nieprawidłowego wprowadzenia wyrobów na terytorium państwa członkowskiego – Pojęcie – Spółka odpowiedzialna cywilnoprawnie za czyny popełnione przez osobę zarządzającą spółką)

(2019/C 423/20)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Liège

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ministère public, Ministre des Finances du Royaume de Belgique

Strona przeciwna: QC, Comida paralela 1 2

Sentencja

Artykuł 38 w związku z art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak będące przedmiotem postępowania głównego, które w przypadku nieprawidłowego wprowadzenia na terytorium państwa członkowskiego wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji w innym państwie członkowskim, czynią dłużnikiem solidarnym z tytułu podatku akcyzowego osobę prawną odpowiedzialną cywilnoprawnie za czyny zabronione karnie, popełnione przez osobę nią zarządzającą.

(¹) Dz.U. C 427 z 26.11.2018.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 17 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – Unitel Sp. z o.o. w Warszawie/Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

(Sprawa C-653/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 146 – Zwolnienia w eksporcie – Pojęcie „dostawy towarów” – Artykuł 131 – Warunki ustanawiane przez państwa członkowskie – Zasada proporcjonalności – Zasada neutralności podatkowej – Dowody – Oszustwo – Praktyka państwa członkowskiego polegająca na odmowie przyznania prawa do zwolnienia, w przypadku gdy nabywca wywożonych towarów nie jest ustalony)

(2019/C 423/21)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Unitel Sp. z o.o. w Warszawie

Strona przeciwna: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

Sentencja

- 1) Artykuł 146 ust. 1 lit. a) i b) oraz art. 131 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, a także zasady neutralności podatkowej i proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one praktyce krajowej, takiej jak będąca przedmiotem postępowania głównego, polegającej na uznawaniu w każdym wypadku, że nie dochodzi do dostawy towarów w rozumieniu tego pierwszego przepisu, i w konsekwencji na odmowie skorzystania ze zwolnienia z podatku od wartości dodanej (VAT), jeżeli dane towary zostały wywiezione poza terytorium Unii Europejskiej, a po dokonaniu wywozu organy podatkowe stwierdziły, że nabywcą tych towarów nie była osoba wykazana na fakturze wystawionej przez podatnika, lecz inny nieustalony podmiot. W takich okolicznościach należy odmówić skorzystania ze zwolnienia z VAT przewidzianego w art. 146 ust. 1 lit. a) i b) tej dyrektywy, jeżeli brak ustalenia rzeczywistego nabywcy uniemożliwia wykazanie, że dana transakcja stanowi dostawę towarów w rozumieniu tego przepisu, lub jeżeli zostanie stwierdzone, że podatnik ten wiedział lub powinien był wiedzieć, iż owa transakcja wiąże się z oszustwem popełnionym na szkodę wspólnego systemu VAT.